

INAUGURATIE VAN PROF. M. HUT

Op Zaterdagmiddag 5 Juli heeft coll. M. Hut het ambt van buitengewoon hoogleraar in de faculteit der geneeskunst te Groningen aanvaard met een rede, getiteld: „De behandeling van de gehemelte spleet“.

Er was een grote belangstelling, ook van de zijde der hoogleraren van andere faculteiten, zodat de Aula, van het Universiteitsgebouw, die naar schatting driehonderd plaatsen biedt, vrijwel geheel bezet was.

Van de bij deze plechtigheid aansluitende gelegenheid om de inaugurerende hoogleraar en zijn echtgenote te complimenteren werd een zeer druk gebruik gemaakt; de Senaatskamer, zomede de gang daarheen, bevatte een opeengedrongen menigte, die slechts voetje voor voetje deed naderen tot het echtpaar Hut dat deze stroom van gelukwensers aan zich voorbij liet gaan.

Tal van collega's, ook van buiten de Noordelijke Afdeling der Mij. hadden zich uit alle delen des lands opgemaakt om van deze plechtigheid getuige te zijn. Ook in het grote aantal deelnemers aan het feestmaal, hetwelk genoemde afdeling des avonds de nieuwe — en eerste — hoogleraar in de tandheelkunde en zijn ega aanbood, kwam deze collegiale belangstelling zichtbaar tot uitdrukking. Een honderd tal vakgenoten, met inbegrip van hun dames, had zich aan de dis verzameld om in vrolijkheid, omlijst door culinaire en choregrafische oefeningen, de inauguratie nog meer relief te geven.

Behalve gegeten en gedanst (dit laatste al bij het eerste gerecht) werd er ook nog een en ander onder woorden gebracht ten gunste van de ere-gasten van die avond. Namens de Ver. v. Nederl. Tandartsen sprak coll. Tekenbroek de hoogleraar toe, coll. Buisman bracht de gelukwensen over van het Tandheelkundig Genootschap, coll. Broese van Groenau vertolkte de gevoelens van de maatschappij, coll. Duyvensz die van de „Arpa“ en coll. Edel sprak namens de Orthodontische Vereniging. Ook de „platlandici“ onder de tandartsen voelden zich bij monde van coll. De Groot gedrongen aan hun sympathie uiting te geven, terwijl coll. Roest aan zijn geusurpeerd en met zwier gedragen aartsvaderschap het recht ontleende „du fond du coeur“ (Parijse nawerking) zijn welsprekendheid te kanaliseren in een hem eigen allocutie.

De tafelpresident, coll. Borggreve, aan wie na een welkomstwoord van de voorzitter van de Noordelijke Afdeling, coll. Zwaga, de leiding werd overgedragen, toonde zich in het verloop van de avond een humorist op zelf aangelegde kronkel-paden langs het tandheelkundig alfabet.

Kortom er was en werd gezorgd voor afwisseling, zodat een opgewekte stemming, ondersteund door uitdagende dansmuziek de talrijke aanwezigen tot het licht van de zomermorgen bijeen en natuurlijk ook op de been hield.

Waren de toespraken over het geheel in de luchtige toon gehouden en vooral op de persoon van coll. Hut afgestemd, een meer ernstig woord had de wnd.-directeur van het T.I., coll. mej. Schuringa namens het Utrechtse onderwijs bij het diner tot de nieuwe hoogleraar gericht, hetwelk wij hier laten volgen:

Zeer gaarne zal ik op deze historische dag in de Nederlandse tandheelkunde, in mijn functie van waarnemend directrice, uit naam van allen die bij het Tandheelkundig Instituut te Utrecht werkzaam zijn, Professor Hut en zijn echtgenote gelukwensen met zijn benoeming tot hoogleraar bij de medische Faculteit te Groningen, om tandheelkundig onderwijs aan de medische studenten te geven.

Het zal op 28 September van dit jaar juist 70 jaren zijn geleden, dat de arts Dr. Th. Dentz voor dezelfde taak te Utrecht tot Lector werd benoemd, het officiële begin van het tandheelkundig onderwijs in ons land, en de officiële erkenning van het belang hiervan voor de volksgezondheid.

Het heeft Dr. Dentz indertijd veel strijd gekost eer dit zover was en hij op onvoorstelbaar primitieve wijze het onderwijs kon aanvangen, terwijl hem ook daarna de materiële hulpmiddelen slechts ter beschikking werden gesteld in het uiterst bezadigde tempo dat sindsdien in Utrecht hiervoor gehandhaafd bleef.

Dat, naar hij mij vertelde, zijn Utrechtse intellectuele vriendenkring hem mededeelde, hem na deze beroepsmésalliance niet meer te kunnen ontvangen, typeert de geringe waardering die het tandheelkundig beroep in die tijd ten deel viel. Doch dit ontmoedigde hem niet en Dr. Dentz heeft nog medegewerkt aan het instellen van het speciale tandheelkundig onderwijs voor tandartsen te Utrecht. Na hem hebben de verschillende lectoren, onder permanente materiële „noodtoestand”, vergezeld van een bijna ononderbroken serie „commissies voor „onderwijsherziening”, het onderwijs te Utrecht tot zijn huidige vorm gebracht, met thans een 650 studenten.

De vooruitgang in de wetenschappelijke ontwikkeling der tandheelkunde en de huidige waardering van haar belang voor de volksgezondheid en van haar positie in de maatschappij kan niet duidelijker blijken dan door deze benoeming van een tandarts tot hoogleraar bij de medische Faculteit te Groningen om aan artsen onderwijs te geven in tandheelkunde.

Voor Prof. Hut moge het een grote voldoening zijn dat zijn vele en verschillende werkzaamheden in de verleden jaren op deze wijze werden gewaardeerd, de achtergrond van het feit dat we hier in zo buitengewoon groten getale zijn bijeengekomen om aan deze benoeming luister bij te zetten houdt ook verband met de zeer bijzondere omstandigheden waaronder deze plaats vindt: in een periode van zeer grote spanning en verwachting in de Nederlandse tandheelkundige wereld betreffende de verdere uitbreidingsmogelijkheden van haar onderwijs en dus van haar wetenschappelijke ontwikkeling in de naaste toekomst, en waarbij eventueel aan de heer Hut een zo belangrijke post zou worden toevertrouwd.

Mochten deze verwachtingen werkelijkheid worden dan zal zijn taak een principiële verandering ondergaan.

Er ligt namelijk nog steeds een belangrijk terrein voor onderzoek braak tussen het gedeelte waarover tot dusverre de arts zijn zorgen uitstrekten en de grenzen tot waar het de huidige tandarts is toegestaan zich mee te bemoeien. Bracht Prof. Hut tot dusverre de tandheelkundige kennis en, naar we hopen, de belangstelling tot de medicus, bij aanneming van het reorganisatievoorstel zal hij ook de medische ontwikkeling van de tandartsen moeten bevorderen en kan hij een belangrijke invloed hebben op een beter wederzijds begrip en een overbrugging van beide kanten uit ter exploratie van het tussen hen liggende wetenschappelijke niemandsland.

Het is verstandig de moeilijkheden van een dergelijke taak niet te onderschatten, want U zult ervaren hoe geduldig het papier toch was waarop zo dikwijls de idealisten achter het schrijfbureau hun onderwijsverlangens neerschreven (en ook wel eens de wereld instuurden), en waarbij hun de ietwat vage figuur van de ideale student voor ogen moet hebben gezweefd; waarbij tevens teveel over het hoofd werd gezien dat onderwijs-ervaring en vakkennis de onmisbare voorwaarden zijn om onderwijs op reële fundamenten te kunnen organiseren.

De docent krijgt te maken met de werkelijk bestaande jonge mensen, die thans in een zo hachelijk tijdsgewricht in een ernstig ontredderds maatschappij hun levensweg in een beroep moeten zoeken. Het mag ons geenszins verbazen indien dit niet op door ons gewenste wijze geschiedt, doch het is de taak van docenten en van tandartsen hen leiding te geven om de maatschappij, ook *hun* maatschappij, weer op te bouwen tot een beschaafde wereld.

Moge het ook U gegeven zijn bij deze jonge mensen niet alleen de belangstelling voor hun vak op te wekken, maar vooral hen te bezielen dit op ethische basis uit te oefenen.

Evenzeer wens ik U hierbij toe dat de eventuele aanneming der onderwijs-reorga-

nisatie met benoeming van enkele hoge functionarissen geen symbolische handeling der regering zal blijken te zijn geweest, doch dat de beloften van bijbehorende materiële verbeteringen geheel zullen worden nagekomen.

Ik hoop dat U bij de verdere strijd voor de belangen van het Onderwijs, die ook U omgetwijfeld nog zult moeten voeren, lichamelijk en geestelijk robuust genoeg zult blijven om geen kamp te geven.

In dat geval kunnen we met vertrouwen de verdere ontwikkeling van het Tandheelkundig Onderwijs aan de Universiteit te Groningen, waarvan de plechtigheid van heden nog slechts een inleiding is, tegemoet zien.

Ik stel voor een dronk te wijden aan allen, die aan deze hoogst belangrijke vooruitgang in de officiële erkenning van de positie van het Tandheelkundig Onderwijs hun medewerking verleenden, en in het bijzonder aan Prof. Hut, aan wie een zo belangrijke taak wordt toevertrouwd.

MEJUFFROUW LECTOR J. G. SCHUIRINGA OFFICIER IN DE ORDE VAN ORANJE NASSAU

Bij Koninklijk Besluit is benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau mejuffrouw J. G. Schuiringa, Lector en waarnemend Directeur van het Tandheelkundig Instituut der R.U. te Utrecht.

In aanwezigheid van de Secretaris van het College van Curatoren, de Rector Magnificus van de Academische Senaat, de Voorzitter van de Faculteit der Geneeskunde, docenten en personeel van het Tandheelkundig Instituut en het bestuur van de Tandheelkundige Studentenvereniging deed Jhr. Mr. Dr. L. H. N. Bosch Ridder van Rosenthal, voorzitter van het College van Curatoren, aan Mej. J. G. Schuiringa mededeling van haar benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Spreker memoreerde de grote diensten, die Lector Schuiringa gedurende 27 jaren aan het tandheelkundig onderwijs bewezen heeft. Tevens werden haar grote vaderlandsliefde en haar verstandig beleid tijdens de oorlog genoemd. Spr. hoopte, dat het tandheelkundig onderwijs spoedig het peil zou bereiken, waarop Lector Schuiringa het zo graag zag.

Prof. Pompe, als Rector Magnificus en Prof. Nieuwenhuys als voorzitter van de faculteit der geneeskunde gewaagden van het feit, dat dank zij Lector Schuiringa, het tandheelkundig onderwijs, dat na de oorlog voor onoverkomelijke moeilijkheden was komen te staan, desondanks weder op orde is gekomen.

Namens docenten en personeel van het Tandheelkundig Instituut sprak daarna Lector Tjebbes enige hartelijke woorden.

De heer A. Hylkema, voorzitter van de Tandheelkundige Studentenvereniging bracht in herinnering de onvermoeide werkkraft van Lector Schuiringa waardoor het mogelijk was geworden dat de studenten na de bevrijding zo spoedig hun studie konden hervatten.

Hierna sprak Mej. Schuiringa haar dank uit. In de eerste plaats aan H.M. de Koningin, vervolgens aan het College van Curatoren, voor de waardering van haar werkzaamheden, die aanleiding was geweest dat zij voor deze onderscheiding was voorgedragen, en die haar een aanmoediging zou zijn bij het verder oplossen van de moeilijkheden, waardoor het onderwijs aan alle zijden is omgeven. Vervolgens richtte Mej. Schuiringa zich achtereenvolgens tot de Rector Magnificus en tot de Voorzitter van de medische faculteit, tevens de hoop uitsprekend dat spoedig een oplossing gevonden moge worden voor de complicaties waarin het tandheelkundig onderwijs verstrikt is. Zij bedankte voorts Dr. Tjebbes, daarbij de wens voegende voor een duurzame goede samenwerking van allen die bij het onderwijs betrokken zijn. Tenslotte sprak zij de voorzitter der tandheelkundige studentenvereniging toe.

EEN DRINGEND VERZOEK

De toenemende internationale tijdschriften-uitwisseling deed ons van verschillende zijden verzoeken ontvangen, de oorspronkelijke bijdragen van een résumé in de drie talen te voorzien. Aangezien wij daartoe, zonder te beschikken over een Hollandse samenvatting, niet behoorlijk in staat zijn, verzoeken wij onze inzenders van genoemde bijdragen *hun geschrift van een Hollandse samenvatting te voorzien*. Wij zullen dan voor een zo goed mogelijke vertaling zorg dragen. Het is duidelijk, dat hierdoor de waarde van het geschrevene belangrijk wordt verhoogd.

REDACTIE

W. T. A. CURSUS, J. A. C. DUYZINGS

Van 9 t/m 11 Juni j.l. werd te Utrecht onder auspiciën van de W.T.A. een cursus gegeven door collega D u y z i n g s, getiteld: Orthodontie te midden der medische wetenschappen.

Dank zij het beperkte aantal deelnemers kon de gehele cursus ten huize van collega D u y z i n g s plaats hebben. Dat dit het geheel op een hoger niveau bracht, behoeft geen betoog. Vooral voor model- en apparatuurbespreking is zulk een „ronde tafelcursus” van onschatbare waarde.

Ook deze keer kwamen weer vele nieuwe ideeën naar voren, zoals een nieuw door Coll. D u y z i n g s ontworpen slot, verende plastic en de automatische apparatuur van de Coster.

De mogelijkheden van samenwerking tussen kaakchirurg en orthodontist bij de diverse variaties van gnatho-palatoschisis vormden het laatste hoofdstuk van deze zeer geslaagde cursus.

XXI STE JOURNÉES DENTAIRES DE PARIS

De Secretaris-Generaal van de XXIste Journées Dentaires de Paris, collega S u d a k a, meldt ons, dat de Journées dit jaar gehouden zullen worden van 26 tot 30 November 1947 in de Ecole Odontotechnique de Paris.

Collega's die zich beschikbaar wensen te stellen voor het houden van een voordracht of demonstratie, worden verzocht dit, onder opgave van het onderwerp, te melden aan de secretaris van het Nationaal Comité, collega J. S t o r k, Zandvoortweg 3 te Aerdenhout.

„WORLD STUDENT RELIEF”

In deze aflevering bevindt zich een folder van het Nederl. Comité World Student Relief. Wij vestigen gaarne de aandacht onzer lezers op die folder. Het doel van de W.S.R. verdient stellig de daadwerkelijke steun van de oud-alumni. Met waardering moet worden geconstateerd dat de Nederl. Student onder de enthousiaste leiding van prof. Heringa de gelegenheid wil en durft aangrijpen om het zijne bij te dragen tot beter onderling begrip der volkeren. Als jonge intellectueel is hij daar als het ware toe aangewezen. Men steune dit streven nu eens met een daad.

Red.

De Vakbond voor Tandtechnici verzoekt ons mede te delen dat voor het door deze bond binnenkort uit te geven „Nederlands Tandtechnisch Leerboek”, met een oplage van 1000 exemplaren de gelegenheid bestaat zich te laten inschrijven. Zij, die zulks reeds deden worden verzocht deze inschrijving te willen vernieuwen, aangezien de adressenlijst verouderd blijkt.

ERRATUM

In het artikel „Over de erfelijkheid van hazenlip en verhemeltespleet” van H. H. K a t, arts, in het Mei-nummer staat een hinderlijke fout op pag. 170 onderste regel: „92 gevallen” moet hier zijn „392 gevallen”.

PERSONALIA

Gevestigd te:

Bergambacht, Tusschenlanen D 14, C. v. Vlaardingen, tandarts (van Haarlemmermeer). *Boskoop*, C. P. D. Claessens, tandarts (van Venlo). *Leiden*, Papenstraat 6, G. H. J. Brand, tandarts. *Den Haag*, Laan v. Meerdervoort 90, A. U. de Jong, tandarts (van Harlingen). *Numansdorp*, Rijksstraatweg 24, A. P. N. C. Doorenbos, tandarts. *Vianen*, Pr. Julianastraat 12, K. D. Baas, tandarts (van Enkhuizen). *Den Haag*, Wilhelminastraat 1, E. A. M. Monchen, tandarts (van N.O. Indië). *Hengelo*, O. L. Herreburch, tandarts (van N.O. Indië). *De Bilt*, Steenen Camer 8, G. M. Kelkman. *Utrecht*, Moliërelaan 42, E. J. de Vries Reilingh. *Utrecht*, Stadhouderslaan 102, G. Wijker. *Apeidoorn*, Loolaan 26, H. W. Hannivoort, tandarts.

Vertrokken van:

Boskoop: A. H. Voorthuis, tandarts (naar Bilthoven). *Dordrecht*: mevr. B. Staal-Fresco, tandarts (onbekend waarheen). *Gorinchem*: P. G. Post tandarts (naar Rotterdam). *Den Haag*: P. R. van Hasselt, tandarts (naar Utrecht). *Rijswijk*: J. F. L. Rietdijk, tandarts (naar Amsterdam). *Den Haag*: G. Wijker, tandarts (naar Utrecht). *Noordwijk*: S. G. Kortbeek, tandarts (naar Engeland). *Ooststellingwerf*: M. L. Stoel, arts, (naar Groningen). A. A. de Jong, tandarts (naar 's-Gravenhage).

Bevorderd tot tandarts:

B. Zijlstra, J. J. L. Henquet, W. J. M. Koenders, J. J. v. Koolleer-
gen, C. H. Samuels.

Benoemd tot Officier in de orde van Oranje-Nassau:

Mej. J. G. Schuiringa, tandarts, Lector-Directrice van het Tandh. Instituut te Utrecht.